

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 8 września 2021 r.

DIH-3.707.67.2021.MB

DECYZJA DIH - III/65/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz 234 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji 96/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), na mocy której na przedsiębiorcę Panią Bogusławę Pernal, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: Bogusława Pernal „SUPER SAM SPOŻYWCZO-PRZEMYSŁOWO-BUDOWLANE” w Liskach, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), co wyraziło się niewywidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 320 poddanych ocenie w zakresie prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 12 kwietnia oraz 24 maja 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie ... należącym do przedsiębiorcy: ... (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli WN.8361.141.2021 z 10 marca 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o

cenach towarów oraz kontrola rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Niniejsze pismo strona odebrała 16 marca 2021 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanej dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili 320 partii produktów stanowiących ofertę handlową przedsiębiorcy, stwierdzając, że przy 55 partiach towarów objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych brak było uwidocznienia cen jednostkowych na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021).

Pismem z 14 czerwca 2021 r. Małopolski WIIH, poinformował przedsiębiorcę ..., że po ponownej weryfikacji akt sprawy, uwzględniając praktykę stosowaną w prowadzonym przez nią sklepie odnośnie uwidaczniania cen w przypadku towarów tego samego producenta, o jednakowej objętości, a różniących się jedynie składem lub przeznaczeniem, oferowanych w tej samej cenie poprzez oznaczenie ich jedną wspólną wywieszka uznano, że dla 3 partii glicerynowych kremów do rąk i paznokci „Cztery Pory Roku” o pojemności 130 ml, w cenie 5,99 zł (poz. 49-51 załącznika nr 1 do protokołu kontroli) nie uwidoczniono jednej ceny jednostkowej. W związku z powyższym Małopolski WIIH ostatecznie stwierdził niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, a nie dla 55 jak odnotowano w protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021). Ponadto ww. pismem Małopolski WIIH zawiadomił, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), przedsiębiorcę ... o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niewidocznienia cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach i § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W dniu 14 lipca 2021 r. Małopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 Kpa decyzję 96/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), na mocy której na przedsiębiorcę ..., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: ..., nałożono karę

pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 320 poddanych ocenie w zakresie prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych.

Decyzja została doręczona stronie 20 lipca 2021 r.

W dniu 9 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Małopolskiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę ... oraz skargę na postępowanie organu administracji publicznej, tj. Małopolskiego WIIH jako naruszające obowiązujące przepisy prawa. W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189 § 1 pkt 1 Kpa i zastosowanie pouczenia.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju wskazuje, że cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę ... od decyzji 96/2021 Małopolskiego WIIH z dnia 14 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, co wyraziło się nieuwidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 320 poddanych ocenie w zakresie prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych

Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189 § 1 pkt 1 Kpa i zastosowanie pouczenia. Wskazała, że w jej ocenie, przesłanki zawarte w art. 189 § 1 pkt 1 Kpa zostały łącznie spełnione. Strona

podkreśliła, że jeszcze w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte, a zakres naruszenia jej zdaniem, jest znikomy. Swoje stanowisko oparła na stwierdzeniu, że w toku kontroli oświadczyła, że w ofercie sklepu znajduje się około 26 tys. Towarów natomiast na dzień sporządzenia odwołania – 28 029 produktów, przez co wielkość objętych kontrolą towarów stanowi odpowiednio 1,23 proc. i 1,14 proc. Podniosła, że brak cen jednostkowych dla 53 artykułów w stosunku do całości oferty sklepu stanowi odpowiednio 0,2 proc i 0, 189 proc.

Odnosząc się do powyższego po dokładnym przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na brak cen jednostkowych w odniesieniu do 53 partii wyrobów z 320 poddanych ocenie (co stanowi 16,6 proc. zbadanych). Prezes UOKiK podkreśla, że oceniane w toku kontroli produkty dobrane zostały metodą losową, co zostało odnotowane w protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021). Określając stopień naruszenia obowiązków Małopolski WIIH, prawidłowo, nie odniósł się do podanej przez stronę wielkości oferty handlowej, a jedynie do ilości produktów losowo wytypowanej do kontroli i na tej podstawie stwierdził stopień nieprawidłowości. W tym przypadku zakwestionowane produkty stanowiły 16,6 proc. wszystkich kontrolowanych.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Należy podkreślić, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie o informowaniu cenach jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z cenami innych produktów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości itp. Brak zatem uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach, uniemożliwia konsumentom porównanie cen produktów z cenami produktów podobnych, ale o innej masie, objętości, a przez to utrudnia dokonanie optymalnego i właściwego z ich punktu widzenia wyboru, naruszając interes ekonomiczny oraz prawo konsumentów do rzetelnej informacji o cenie.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie organu drugiej instancji nie można uznać stopnia naruszenia prawa za znikomy, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jeszcze w trakcie kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen jednostkowych 53 wyrobów (16,6 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie). Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do zmiany decyzji Małopolskiego WIIH i odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189 § 1 pkt 1 Kpa i zastosowania pouczenia.

Dodatkowo w odwołaniu strona podniosła, że powstałe nieprawidłowości były wynikiem braku wystarczającej liczby pracowników i trudno było jej należycie dopełnić wszystkich obowiązków dotyczących uwidaczniania cen jednostkowych. Podkreśliła również, że znane są jej obowiązujące przepisy, a stwierdzenie Małopolskiego WIIH, że okres jej funkcjonowania od 2007 roku jest wystarczający na zapoznanie się z przepisami dotyczącymi cen uznała za zupełnie chybione i nie odnoszące się do zastanej sytuacji.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważył, że przedsiębiorca ... w dniu 16 marca 2021 r. tj. 27 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie (WN.8361.141.2021 z 10 marca 2021 r.) o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie

zakresem przedmiotowym kontroli, jako sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach towarów oraz kontrola rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien mimo niewystarczającej liczby pracowników przewidywać konsekwencje zapowiedzianej kontroli. Należy podkreślić, że miał on możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z tym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021). Dodatkowo należy zaznaczyć, że strona uwidoczniała ceny zakwestionowanych produktów, a zatem skoro zrealizowała jeden z ciążących na niej obowiązków, możliwe było także wykonanie drugiego obowiązku, spójnego z pierwszym, tj. uwidocznienie cen jednostkowych.

Małopolski WIIH wskazując w decyzji 96/2021 z dnia 14 lipca 2021 r., że strona rozpoczynając działalność gospodarczą w dniu 3 listopada 2007 r. miała wystarczający czas na to, aby zapoznać się z obowiązującymi przepisami i przestrzegać ich w sposób pełny, chciał podkreślić, że przedsiębiorca prowadząc działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży produktów nie został zwolniony z żadnego z ciążących na nim obowiązków uwidaczniania cen bez względu na zaistniałe okoliczności, w tym braki kadrowe wśród personelu. Na przedsiębiorcy ciąży bowiem obowiązek uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych produktów nim objętych. Konsumentci zaś mają prawo m.in. do rzetelnych informacji, pozwalających im na porównanie cen podobnych artykułów o różnych ilościach nominalnych.

Podsumowując w ocenie Prezesa UOKiK argument strony, że powstałe nieprawidłowości były wynikiem braku wystarczającej liczby pracowników i trudno było jej należycie dopełnić wszystkich obowiązków należy uznać za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 234 pkt 1 Kpa w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami Kpa Prezes UOKiK w dalszej części odniesie się do skargi przedsiębiorcy ..., na postępowanie Małopolskiego WIIH.

Strona zarzuciła organowi pierwszej instancji prowadzenie czynności kontrolnych w sposób przewlekły oraz naruszający obowiązujące przepisy, tj. art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 52 Prawa przedsiębiorców oraz art. 15 ust. ustawy o Inspekcji Handlowej. Wskazała, że kontrola została rozpoczęta 12 kwietnia 2021 r., a jej zakończenie nastąpiło 24 maja 2021 r. Tym samym o 18 dni został przekroczony limitu czasu kontroli 12 dni roboczych dla mikroprzedsiębiorcy. Podkreśliła, że przez cały ten czas musiała być do dyspozycji organu oraz że do dnia zakończenia kontroli nie była należycie poinformowana o ustaleniach w zakresie uwidaczniania cen.

Prezes UOKiK wskazuje, że czynności kontrolne prowadzone przez Małopolskiego WIIH w sklepie ... należącym do przedsiębiorcy: ... były jedynie w dniu 12 kwietnia 2021 i w dniu 24 maja 2021 r. Kontrolę rozpoczęto 12 kwietnia 2021 r. i w tym dniu zebrano wszystkie

ustalenia, poinformowano stronę o nich, jak również o późniejszym telefonicznym kontakcie, z zastrzeżeniem, że odbędzie się on wyłącznie w celu przedstawienia protokołu kontroli, który został podpisany 24 maja 2021 r.

Należy jednak podkreślić, że w toku kontroli inspektorzy reprezentujący Małopolskiego WIIH działali zgodnie z art. 15 ust. ustawy o Inspekcji Handlowej oraz art. 52 Prawa przedsiębiorców. Sklep był otwarty i klienci mogli swobodnie dokonywać zakupów, kontrola była prowadzona w sposób sprawny i niezakłócający funkcjonowania przedsiębiorcy.

Wskazane w art. 55 ust. 1 Prawa przedsiębiorców okresy wyznaczają maksymalny łączny czas wszystkich kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy prowadzonych przez dany organ kontroli w jednym roku kalendarzowym.

Prezes UOKiK zaznacza, że powołane przez stronę stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego zawarte w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. sygn.akt I FSK 2243/19 zgodnie z którym czas trwania kontroli należy liczyć jako kolejno następujące po sobie dni robocze jest jedną z możliwych interpretacji zapisów art. 55 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, co wyraźnie zostało wskazane w uzasadnieniu tegoż wyroku. Małopolski WIIH przyjął zaś odmienną wykładnię, zgodnie z którą czas kontroli liczony jest w dniach roboczych i odnosi się do kontroli w ścisłym rozumieniu tego pojęcia, więc do tych czynności organów kontroli, które przeprowadzane są u przedsiębiorcy, w jego siedzibie (lub we wskazanym przez niego miejscu), mając przez to wpływ na bieżące funkcjonowanie przedsiębiorstwa (wyr. WSA w Gliwicach z 12.3.2018 r., II SA/GI 948/17, Legalis, wyr. NSA z 7.6.2017 r., II FSK 1418/15, Legalis). Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie NSA do dni kontroli należy zaliczyć tylko te, w których pracownicy kontrolującego organu faktycznie przebywali w siedzibie przedsiębiorcy (wyr. NSA z 7.6.2017 r., II FSK 1418/15, Legalis).

Należy w tym miejscu podkreślić jednocześnie, że w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym przekroczenie limitów czasowych przewidzianych dla roku kalendarzowego nie powoduje niemożności prowadzenia kontroli oraz nie dyskwalifikuje w jakikolwiek sposób czynności dokonanych w tym postępowaniu (wyr. WSA w Lublinie z 18.4.2013 r., III SA/Lu 112/13, niepubl. oraz wyr. WSA w Warszawie z 2.6.2017 r. V SA/Wa 1796/16, Legalis).

Jednocześnie Prezes Urzędu uznaje za nieuzasadnione zwlekanie przez Małopolskiego WIIH z podpisaniem protokołu kontroli, w sytuacji gdy czynności kontrolne zostały dokonane w ciągu jednego dnia.

Prezes UOKiK analizując materiał dowodowy nie może zgodzić się z twierdzeniem strony, że czynności kontrolne nie były prowadzone w jej obecności. Wszystkie czynności z nią związane były dokonane w obecności przedsiębiorcy, jak również jego pracowników, co zostało odnotowane w protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), podpisanym przez stronę bez uwag. Inspektorzy dokładają starań, aby nie dezorganizować pracy kontrolowanych przedsiębiorców, jednak nie zakazują uczestniczenia w kontroli, a ustalenia poczynione w jej toku nigdy nie stanowią tajemnicy.

Prezes UOKiK nie może dać wiary twierdzeniom strony, że do dnia zakończenia kontroli tj. 24 maja 2021 r. pozostawała w niewiedzy, co zostało zakwestionowane. W protokole kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), co należy podkreślić podpisanym

przez stronę bez uwag, odnotowano „w toku kontroli brakujące ceny jednostkowe zostały uwidocznione”. Zatem skoro strona uwidoczniała brakujące ceny jednostkowe, to wiedziała jakich produktów dotyczyły nieprawidłowości. Tym samym działanie strony – uwidocznienie brakujących cen jednostkowych - stoi w sprzeczności z jej stwierdzeniem, że do dnia zakończenia kontroli pozostawało dla niej tajemnicą ile i jakie towary zostały zakwestionowane.

Dodatkowo Prezes UOKiK wskazuje, że biorąc pod uwagę odnotowanie w protokole kontroli faktu usunięcia stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości nie było potrzeby, co też podnosi strona, dołączenia zdjęć wykonanych przez nią na dowód usunięcia nieprawidłowości. Istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli i udokumentowane w protokole stanowiącym materiał dowodowy.

Ponadto Prezes UOKiK podkreśla, że w każdym stadium postępowania, po zakończeniu kontroli oraz w trakcie prowadzonego przez Małopolskiego WIIH postępowania administracyjnego strona nie skorzystała z przysługujących jej praw do wniesienia uwag, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy pomimo prawidłowego poinformowania o nich. W złożonej skardze podniosła, że nie skorzystała z nich ponieważ postępowanie Małopolskiego WIIH nie budzi jej zaufania. Zdaniem Prezesa UOKiK brak zaufania do organu nie może uzasadniać braku wniesienia jakichkolwiek zastrzeżeń, o ile takie występują, aż do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK oddała skargę przedsiębiorcy ..., na postępowanie Małopolskiego WIIH.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 24 maja 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021) nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. przepisów, gdyż dla 53 partii wyrobów z 320 poddanych ocenie (co stanowi 16,6 proc. zbadanych) stwierdzono brak cen jednostkowych.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 234 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy oraz oddała skargę na postępowanie Małopolskiego WIIH. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że postępowanie kontrolne prowadzone było zgodnie z obowiązującymi przepisami, decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ... karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu

niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, co wyraziło się niewidocznością w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 53 partii towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 320 poddanych ocenie w zakresie prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych Tym samym, decyzja 96/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 14 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.141.2021), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/